

Kongressimatkalla Roomassa 27.8. – 1.9.2012

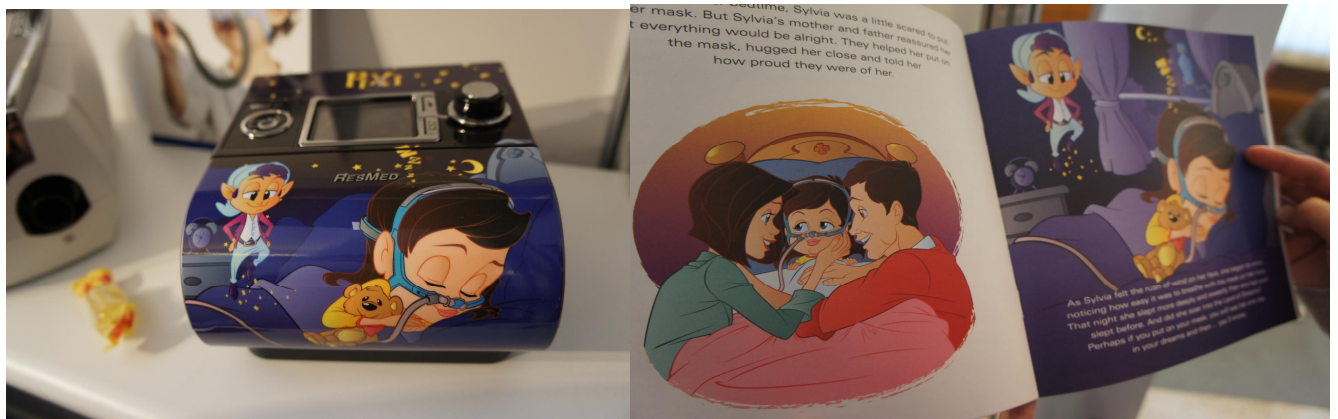
Olemme PSG-vastuuhoitajat, sairaanhoitaja ja laboratoriohoitaja, Lasten- ja Nuorten Sairaalan KNF-osastolta Helsingistä. Teemme osastollamme lasten laajoja unipolygrafioita.

Osallistuimme elokuun lopussa viikon kestoiseen kongressiin X World Congress on sleep apnea Roomassa. Osallistujia oli ympäri maailmaa. Suomesta oli osallistujia kymmenkunta eri ammattikunnista. Kongressin osallistujamäärä oli jäänyt odotettua pienemmäksi. Tämä näkyi mm. retkien peruuntumisena. Se ei meitä haitannut, sillä meillä oli matkassa kaksi opaskirjaa. Suomesta oli paikalla myös KNF-lääkäri Andreo, jolla on ollut Roomassa kakkoskoti jo kymmeniä vuosia. Häneltä saimme hyviä vinkkejä mm. ruokapaikkojen suhteen sekä erittäin tarkkaa ”nippelitietoa” Rooman historiasta ja roomalaisten tavasta nauttia elämästä.

Vatikaanissa Pietarin kirkon parvekkeella

Kongressikielenä oli englanti. Luentoja oli eri aiheista samaan aikaan. Valitsimme luennoista eniten meitä koskevat, lapsiin liittyvät aiheet. Pääaiheina kongressista nousi esille selvästi kolme eri aiheita: uniapnean kirurginen hoito, erilaiset suukojeet/apneakiskot sekä lasten uniapnea.

Lasten Cpap-laite sekä satukirja, jossa haltija tuo lapselle Cpap:in

2 magneettianturin välin kasvu
paljastaa suuhengittelyn/kuorsauksen

päälluentosalin kaunis mosaiikkikuva

Huomasimme viikon aikana miten tasokkaita meidän tutkimuksemme ovat, kun näimme pätkiä muualla maailmassa tehdyistä lasten laajoista unipolygrafiaista. Totesimme tekevämme tutkimuksia ajantasaisten trendien mukaan. Esimerkiksi transkutaaniCo2-mittaus on tutkimuksessa suotavaa, muttei välttämätöntä. Meillä se (Sentec) on otettu käyttöön noin 1,5v sitten. Huomasimme tutkimuksien suhteen painivamme samojen ongelmien kanssa kuin muut. Esimerkiksi viiksien kanssa Nasal-pressuren ja Kapnografian luotettava ja laadukas mittaaminen (yön aikana letkuihin kerääntyvä kosteus).

Kongressissa esille nousi myös lasten lisääntyvä ylipainoisuus ja sitä myöten lisääntyvä uniapnea. Ongelma on erittäin suuri USA:ssa mutta myös muualla maailmassa. 1/5 miehistä USA:ssa on obstruktiivinen uniapnea. Uniklinikoita ei ole tarpeeksi tutkimaan/hoitamaan potilaita. Ongelmaksi on myös noussut se, että suppeita PSG-tutkimuksia tehdään turhaan sillä omalääkärit eivät tunnista uniapnean oireita (tutkitaan paniikkihäiriöisiä tai unettomuudesta kärsiviä) ja yhteistyö omalääkärin sekä erikoislääkärin välillä ei toimi. Lisäksi pohdittiin, miten uniapneaa kannattaisi alkaa seuloamaan jo lapsuusiässä (esim. kuorsauskysely). Kouluterveydenhuollolla on tulevaisuudessa iso merkitys lasten/nuorten ylipainon ennaltaehkäisyssä ja hoidossa.

Myös Cpap-hoidon haasteet tuntuivat olevan samoja ympäri maailmaa. Aikuisista 20-50% käyttää Cpapia liian vähän tai ei ollenkaan. Lapsilla käyttöaste on parempi. Lasten kuorsauksesta oli myös hyvä luento, jossa kävi ilmi että vaikka 10-12% lapsista kuorsaa, on heistä kuitenkin vain 2%:lla obstruktiivinen uniapnea. Pelkkä kuorsaus itsessään on kuitenkin vahingollista joillekin lapsista. Näillä lapsilla saattaa esiintyä keskittymis- ja oppimisvaikeuksia (ADHD), aggressiota, kömpelyyttä ja muistin huononemista. Yöllä nämä lapset kärsivät hikoilusta, rauhattomuudesta ja yökaste- lusta. Usein kuorsauksen hoitoon riittää pelkkä risojen poisto.

Mieleenpainuvia olivat myös luennot erilaisista syndroomista (esim. Grouzon, Pierre Robin sekä craniosynostosis), joihin törmäämme työssämme usein. Luennot käsittelivät potilastapauksia, heidän syndroomaansa liittyviä uniongelmia, kirurgista hoitoa sekä usein myös hengitystukihoitoa. Mielenkiintoista oli nähdä unipolygrafialöydöksiä ennen hoitoa sekä sen aloittamisen jälkeen. Luen- tojen perusteella Suomessa ollaan myös edelläkävijöitä Pierre Robin- lasten hoidossa. Vanhempia kehoitetaan nukuttamaan näitä vauvoja vatsallaan ja herkästi aloitetaan teofylliini/kofeiinilääkitys.

Pontificia Universitas Lateranensis

Käytännönjärjestelyt kongressissa toimivat ripauksella italialaista mentaliteettia; muutaman kerran luennoitsija ei ilmestynyt paikalle tai oli myöhässä. Lounasta sai kunhan ensin tajusi kysyä ja sen lisäksi löysi henkilön, joka lounaslippuja jakoi. Luennot olivat pääosin Pontificia Universitas Lateranensiksessa, joka on Vatikaanin omistama. Tämän vuoksi ilmoittautumisen yhteydessä passeista otettiin kopiot ja sisätiloissa valokuvaaminen oli kielletty.

Asuimme lähellä Espanjalaisia portaita, joka on yksi Rooman kuuluisista nähtävyyksistä. Kuljimme sieltä metrolla kongressiin. Yliopiston vieressä on Lateraanikirkko, jota kutsutaan kristinuskon ensimmäiseksi kirkoksi. Tätä saimme ihaila päivittäin mennessämme kongressiin.

Sää suosi koko viikon, aurinkoa ja lämpöä (30+) siihen asti kunnes sunnuntaina olimme lentokoneessa ja alkoi sataa! Vapaa-aikana kiersimme Rooman nähtävyyksiä siihen saakka, kunnes kengät eivät mahtuneet enää kuumuudesta ja kävelemisestä jalkaan. Suomalaisporukkamme sai oppaakseen Andreon, joka kertoi meille Rooman historiasta ja vei meitä syömään ihaniin ravintoloihin. Roomassa on paljon nähtävää ja paljon jäi näkemättä. Kyllähän se lantti tuli Fontana di Treviin heitettyä. Tämä tarkoittaa erään uskomuksen mukaan sitä, että paluu Roomaan on taattu.

Fontana di Trevi

Kongressi oli kaikinpuolin hieno kokemus ja saamme olla ylpeitä omasta ammattitaidostamme sekä osastollamme tehdyistä laadukkaista tutkimuksista. Haluamme kiittää työpaikaamme sekä KNF-hoitajat ry yhdistystä, jotka mahdollistivat ikimuistaisen kongressimatkamme.

Katja Suniala ja Milla Lupsakko